

paa § 4, at den kun kommer til at angaa specielt sønderjydske Spørgsmaal, og at Udvalget faar en meget stærk Begrænsning i Antallet af Medlemmer. Kan vi ikke faa det, maa vi finde os i ikke at kunne stemme for Lovforslaget, som det foreligger.

Rasmus Rasmussen: Jeg beklager meget, at det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Inger Gautier Schmit) ikke kunde føje mig i at arbejde paa, at § 4 faar en saadan Form, at vi er sikre paa, at det kirkelige Udvalg ikke i for høj Grad faar Udseende af at være en raadgivende Institution for hele den danske Folkekirke. Deri ser jeg en Bekræftelse paa, at man vil holde den Mulighed aaben, at det kirkelige Udvalg kan komme til at optræde som den raadgivende Institution paa Kirkelivets Omraade, som er ønsket fra saa mange og indflydelsesrige Sider i det danske Kirkeliv. Det maa vi saa tage til Efterretning.

Den højtærede Kirkeminister mente, at det Ønske, som Vælgerforeningen havde udtrykt ved at tage Afstand fra, hvad det kirkelige Udvalg havde foreslaaet, skyldes Paavirkning heroppefra. Jeg gaar ud fra, at de Mænd, som har siddet i den nord-slesvigske Vælgerforenings Bestyrelse, har taget deres Standpunkt ud fra deres Overbevisning, og jeg tror at have Ret til at gaa ud fra den Forudsætning.

Naar den højtærede Kirkeminister vil give det Udseende af, at jeg endogsaa skulde have udtalt mig imod, at han modtog Raad af Sønderjyderne angaaende de Forhold, hvorom vi her forhandler, maa jeg have Lov til at gøre opmærksom paa, at jeg udtrykkelig sagde, at jeg mente, at de bedste Raadgivere, den højtærede Kirkeminister kunde faa paa det Omraade, vilde være de Repræsentanter, som Sønderjyderne valgte og sendte ind i den danske Rigsdag. De vil sikkert være fuldt ud kompetente til at give Raad i disse Spørgsmaal. Men det er ikke at udtale sig imod, at Sønderjyderne bliver spurgt om, hvordan de ønsker Forholdene ordnede. Naar vi fra vor Side er saa stærkt imod, at et raadgivende kirkeligt Udvalg bliver nedsat, er det, som jeg paa-pegede før, fordi de 70 Aars Kirkeliv, vi har haft under den frie Forfatning, klart og tydeligt har vist, at den danske Rigsdag ikke behøver nogen Pegepind for at forme en Kirkelovgivning af en saadan Karakter, at den giver Frihed for alle Retninger indenfor vor Folkekirke til Udvikling paa en god, sund og harmonisk Maade for det danske Menighedsliv. Faar vi først en Institution, som har Mulighed for at udvikle sig til en

raadgivende Kirkedag — og den Mulighed er til Stede, saafremt det foreliggende Lovforslag bliver til Lov —, er vi bange for, at den moralske Indflydelse, denne kommer til at øve paa Rigsdagen, ikke vil blive heldig for os, der ønsker en frisindet Udvikling af den danske Folkekirke. Naar man skaber en saadan Institution, vil det blive meget vanskeligt at komme udenom, hvad den udtaler i sine Ønsker, og vi ved, at en Institution, der bliver sammensat som her foreslaaet, vil komme til at udtale sig i konservativ Retning.

Naar den højtærede Kirkeminister mente, at det var absolut nødvendigt, at der blev lovgivet og lovgivet hurtigt om denne Sag, maa jeg vel have Lov til at pege paa, at gaar alt vel, vil Sønderjyderne sidde som Medlemmer af den danske Rigsdag, naar den samles den første Tirsdag i Oktober Maaned, og da Udvalget har et helt Aar at arbejde i, vil vi nok kunne vente med at tage Standpunkt overfor den Sags Løsning, indtil de sønderjydske Repræsentanter har faaet Sæde i Rigsdagen.

Kirkeministeren (J. C. Christensen): Det er en Selvfølge, at det ærede 10de Medlem for 2den Kreds (Dahl) misforstaar mig, naar han tror, at jeg har udtalt den Opfattelse, at jeg er interesseret i, at der skulde komme saa faa til Valg som muligt, naar der skal vælges Medlemmer til det kirkelige Udvalg. Det er jeg paa ingen Maade, men jeg mener, at de nuværende Menighedsraad meget vel er kompetente til at træffe dette Valg. Jeg skal ikke benægte, at i 1903 var det udtrykkelig nævnt, at Menighedsraadene havde den Opgave, og at det ikke er nævnt nu her, men jeg tror alligevel, at det, som er sket i 1903, og den Udvikling, vi har haft siden, har medført, at de nuværende Menighedsraad meget vel kan træffe dette Valg. Vil man have de nye Menighedsraad dertil, tror jeg ikke, Resultatet bliver synderligt anderledes, men det vil medføre en ikke saa lille Forsinkelse, saaledes at dette Udvalg faar meget mindre Tid at arbejde i.

Hvad denne Kirkedag, som stadig spørger i de to ærede Medlemmers Tale, angaar, har jeg ikke udtalt, at jeg mente, der blev stillet Forslag derom. Jeg har sagt, at jeg for mit Vedkommende, hvis jeg er Minister, medens dette Udvalg sidder, ikke vil stille Forslag i saa Henseende, og jeg tror ikke, at Udvalget selv vil gøre det, men skulde Udvalget modsat min Tro gøre det, ser jeg ikke, der kan ske nogen som helst Skade ved, at Rigsdagen faar en Betænkning derom, thi Rigsdagen beholder sin fulde